

§ 138 Tillgänglighet i kyrkor och andra lokaler

PETER NORDGREN:

Fru ordförande! Jag utgår ifrån att alla ni ledamöter har läst handlingarna och avstår därför från att citera Ekonomi- och egendomsutskottets bedömningar och också motionerna 2014:13 och 2014:19. Som representant för utskottet ska jag däremot säga att vi ser mycket seriöst på de här frågorna, men vi vill också påpeka att vi tror oss förstå att svensk lag gäller på alla nivåer i Svenska kyrkan inklusive de lokala nivåerna. Vi är därför förvissade om att våra företrädare på lokala nivåerna följer lagstiftningen så att inga konflikter uppstår i verksamheten. Därför anser vi att motionerna ska avslås.

BIRGITTA SÖDERFELDT:

Fru ordförande! Det här ärendet gäller två motioner och i den ena har jag varit med-motionär och yrkar bifall till motion 2014:19.

Jag vill berätta om en delvis fiktiv person som jag kallar Fredrik men berättelsen är en verklig berättelse. Fredrik är synskadad, men sedan några år tillbaka har han en ledarhund eller det som egentligen kallas assistanshund. Med hjälp av sin hund rör sig Fredrik ganska obehindrat i närmiljön. Men vad händer om Fredrik ska gå på krogen? Restauranger är ju vanligen inte tillgängliga för hundar och i motsats till vad som sas förut så finns det ingen svensk lagstiftning om att man måste släppa in ledarhundar på krogar. Men det finns en annan sak, och faktum är att EU på central nivå har en liten skrivelse som inte är tvingande men som är en rekommendation att man på näringsställen, krogar och liknande ska släppa in ledarhundar. Fredrik har därför den här skrivelsen inplastad i fickan, och när det blir diskussion i dörren visar han upp den och kommer in på krogen och kan ha trevligt som alla andra. Vad händer då om Fredrik ska gå i kyrkan? Han ska gå på en dopgudstjänst med ett anhörigt barn, och när han kommer med sin hund möts han av en vaktmästare som säger att inga hundar får komma med in i kyrkan. Det hjälper inte att det är en ledarhund. Han får då vända om och gå iväg. Det här har hänt flera gånger för de här cirka 200 personer i Sverige som har en ledarhund. Det är ju inte rimligt att tro att alla anställda i Svenska kyrkan ska ha en kunskap om det här väldigt lilla och speciella området.

Därför handlar motionen om att Svenska kyrkan centralt kan skriva en skrivelse, ungefär som EU gjorde, den är inte tvingande. Det här är en församlingsfråga, men med en skrivelse så är det en sorts dokument som man kan bära med sig så att man slipper hamna i den här tråkiga och pinsamma situationen både för den som inte blir insläppt och den är tråkig för kyrkan som ju inte lever upp i sin roll som tillgänglig. Jag vet att det finns synskadade personer som är anställda i kyrkan och som jobbar nära i kyrkan och de har naturligtvis löst det här på ett bra sätt med kommunikation.

De flesta av våra kyrkotillhöriga har ju inte den täta kontakten i kyrkan utan gör sporadiska besök och kan då man hamna i den här situationen. När vi diskuterade detta i utskottet så dök den fråga upp som alltid dyker upp i sammanhanget. Men är det inte så att det är farligt med alla allergiker som kan bli sjuka av hundarna? Då är det faktiskt så att Synskadades riksförbund och Astma- och Allergiförbundet har gemensamt diskuterat den här frågan och de har sagt att det här löser vi själva på plats, det behövs inga särskilda regler kring det.

Vi har pratat mycket om minoriteter och det här är en väldigt liten minoritet, färre än 300 personer, men vill vi göra kyrkan tillgänglig också för dem så kan vi på central nivå, men utan tvingande bestämmelser, skriva ett sådant här dokument.

TERENCE HONGSLO:

Fru ordförande, ledamöter, biskopar och övriga åhörare! Jag börjar med att yrka bifall för min motion 2014:13 om ökad tillgänglighet för allergiker i kyrkans lokaler.

Kyrkostyrelsen angav i sitt svar 2006 att alla delar av kyrkan har ett ansvar för att göra kyrkan och dess verksamhet tillgänglig för alla utifrån den enskildes förutsättningar. Arbetet på nationell nivå fokuserar enligt kyrkostyrelsens svar på tillgänglighet via webb, via utlandsförsamlingar samt genom exempelvis samverkan kring telefoni. Vår motions intentioner är att öka tillgängligheten för allergikerna när det gäller att kunna delta i kyrkliga förrättningar och kunna ställa upp som förtroendevald. Det är inte möjligt att delta i till exempel gudstjänster, begravningar och förtroendevaldas möten via webb eller telefon. Utskottet föreslår att dessa frågor ska hanteras lokalt och att det är upp till den enskilda arbetsgivaren. Ökningen av allergier är dock ett problem i hela riket. Det skulle knappast hjälpa en doftöverkänslig kyrkomötesledamot under kyrkomötet om ett policydokument med rekommendation att undvika att parfym fanns på något pastorat någonstans i Sverige. Vår mening är att allergiker ska kunna ställa upp som förtroendevalda i hela landet och på alla nivåer samt att allergiker i alla åldrar ska kunna besöka alla kyrkors verksamheter. Kyrkomötet bör därför uppdra till kyrkostyrelsen att gå vidare och fokusera på hur alla oavsett funktionshinder ska kunna vistas i kyrkans lokaler och delta i kyrkans verksamhet och demokratiska organ. Att utfärda en rekommendation om att undvika parfym och övergå till att använda oparfymerade produkter i kyrkans lokaler är en enkel kostnadsneutral miljöbesparande åtgärd. Svenska kyrkan bör vara en föregångare när det gäller arbetet för öka tillgänglighet för allergiker och överkänsliga. Svenska kyrkan bör också vara en föregångare när det gäller ett långsiktigt hållbart miljöarbete, där kemikalier som belastar våra miljöer undviks och ersätts med miljövänligare alternativ.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 180.